
[2010-13, 14, 15 i 16-RE](#)

CAUSA 2010-13, 14, 15 i 16-RE

Números de registre: 228, 229, 230 i 231-2010. Recursos d'empara

AUTE DEL 20 DE DESEMBRE DEL 2010

BOPA núm. 1, del 5 de gener del 2011

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 4 de novembre del 2010, per la representació processal de les Sres. Regina, Sílvia i Agueda Riba Garcia, mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 13 d'octubre del 2010 sobre la inadmissió de la causa 2010-13,14,15 i 16-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 36.2, 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 13 d'octubre del 2010;

Antecedent únic

El 4 de novembre del 2010, la representació processal de les Sres. Regina, Sílvia i Agueda Riba Garcia va formular un recurs de súplica en què manifesta que interposa aquest recurs per tal com considera que l'aute d'inadmissió a tràmit del seu recurs d'empara no és ajustat a dret i als principis constitucionals que sostenen "el dret fonamental a la defensa i al procés degut."

En aquest escrit descriu la seva situació personal en el moment dels fets i destaca que l'altra part en els litigis, el Comú d'Andorra la Vella, no es va oposar a la suspensió demanada i no pot entendre quin dany s'hauria causat amb aquesta suspensió. Per tant, les respostes donades per les resolucions objecte del recurs d'empara són lògicament irraonables. Així mateix, inclòs l'aute objecte de la súplica, menystenen les òbvies condicions de força major –alienes a la seva voluntat– que admetien atorgar un nou termini per tal d'evacuar el tràmit de conclusions.

Altrament, s'oposa a la tesi d'aquest Tribunal segons la qual hagués pogut acudir a una substitució temporal de la direcció lletrada o a una altra via de reemplaçament –sense dir quina. Aquesta part manifesta que va intentar que algun company la substituís, tanmateix, atès el nombre de causes, la seva complexitat i especialització, tots van declinar portar la seva representació lletrada (adjunta quatre certificats per corroborar aquest fet).

Tampoc comparteix que la no suspensió dels terminis acompleixi el cànon de constitucionalitat exigible. Segons el seu parer, aquesta no suspensió vulnera el dret a la defensa i el dret a un procés degut, ja que si bé és cert que la seva substitució temporal era una possibilitat, no és menys cert que no fos possible obtenir aquesta substitució.

Finalment, aquesta part demana que es revoqui l'aute objecte d'aquest recurs de súplica i que s'admeti a tràmit el recurs d'empara 2010-13, 14, 15 i 16-RE.

Fonament jurídic únic

La novetat principal que presenta el recurs de súplica en relació amb l'escrit d'empara anterior és l'aportació d'una sèrie de documents com a prova: quatre d'entre ells estan datats del 14 d'octubre

del 2008 i constitueixen la còpia de les sol·licituds davant la Batllia d'una suspensió de sis mesos de les causes 167-3/2008, 173-3/2008, 183-3/2008 i 184-3/2008; en un altre document, datat de desembre del 2008, es presenta també la còpia de la justificació de la baixa per maternitat per 112 dies, mitjançant la qual es sol·licitava la suspensió reiterada; altres quatre documents són, novament còpies d'uns escrits del mes de gener del 2009, adreçats a la Batllia pel Comú d'Andorra la Vella mitjançant els quals aquest manifesta la seva conformitat, en principi, amb les suspensions sol·licitades, no obstant això, el Comú esmentat formula les seves conclusions en relació amb aquests processos; en darrer lloc, es presenten quatre certificats firmats per les lletrades Sres. Anna Mas, Gemma Sansa Matamoros, Meritxell Valls Torrallardona i Montserrat Balart Torrequebrada: en cada un d'aquests escrits les advocades manifesten haver declinat l'encàrrec de la Sra. Sílvia Riba García per assumir la defensa lletrada d'aquests casos, fonamentant la seva negativa, en raons diverses, com la seva no dedicació a assumptes urbanístics, el caràcter tècnic de la tasca encomanada o bé escudant-se en la càrrega de treball del seu cabinet, la gran dedicació requerida o la peremptorietat del terminis. Aquests certificats estan datats del 3 o del 4 de novembre del 2010.

Pel que fa a aquests documents i, en especial pel que fa a aquells que ja es contenen en les actuacions judicials, hem de recordar, en primer lloc, que, d'acord amb l'article 36.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, s'havien de presentar, si es consideraven necessaris, juntament amb l'escrit de recurs d'empara. Per tant, aquests documents resulten extemporanis, fins i tot aquells que estan datats del mes de novembre del 2010, per tal d'acreditar fets succeïts dos anys abans, el novembre del 2008. En segon lloc, també haurien de reputar-se no pertinents com a prova d'una indefensió de rellevància constitucional. Tots aquests documents –inclosos els de les lletrades declinant fer-se càrrec de la defensa- haguessin tingut sentit per persuadir el batlle de la conveniència d'acordar la suspensió, però no per demostrar la possible inconstitucionalitat de la denegació d'aquesta suspensió. En darrer lloc, és clar que la declaració de quatre lletrades refusant la redacció d'un escrit de conclusions tampoc resulta suficient per acreditar que cap altre advocat hagués pogut fer-se càrrec d'aquesta tasca si se li hagués demanat amb temps, per exemple, durant el mes d'octubre, quan es va sol·licitar la suspensió i en previsió d'una possible denegació.

Tanmateix, independentment de tot això, el punt essencial del recurs inicial en empara i ara en el de súplica, continua sent determinar –com s'assenyala en l'aute d'inadmissió a tràmit del 13 d'octubre del 2010- si la denegació de la Batllia entra o no en les condicions del "cànon de constitucionalitat" que aquest Tribunal ve aplicant de manera continuada i constant en casos com aquest. No es tracta de revisar si s'hagués hagut de concedir la suspensió. La competència per decidir –fins i tot de manera errònia- sobre aquesta matèria de caràcter processal està reservada a la jurisdicció ordinària corresponent. El Tribunal Constitucional no pot entrar a enjudiciar aquestes qüestions. No és competència del Tribunal resoldre sobre la suspensió, ni sobre l'existència o no del dany per a alguna de les parts, ni si es va donar un supòsit de força major. Tot això és aliè a la jurisdicció constitucional en un cas com aquest. Qualsevol que fos l'opinió que s'hagués pogut forjar sobre la plausibilitat de la petició no hauria de manifestar-la, ni podria pronunciar-se sobre ella, perquè aquest Tribunal -convé reiterar-ho tantes vegades com calgui- no és una tercera instància als jutges i tribunals ordinaris.

La jurisdicció constitucional se centra en l'apreciació de si hi ha hagut un supòsit genuí d'indefensió,

cosa que aquí no ha estat acreditada. I això no només perquè el cas es concreti en la manca d'un escrit de conclusions quan ja s'havien fixat els terminis i arguments bàsics de la impugnació, sinó perquè el Tribunal que denega la suspensió s'ha recolzat en consideracions que tenen el seu pes, com el caràcter d'ordre públic dels terminis processals en el contenciós administratiu (aliens al principi dispositiu imperant en assumptes determinats de caràcter civil o laboral), en la necessitat d'imprimir celeritat al procés, etc. Tots aquests arguments no resulten absurds, ni irraonables, ni il·lògics (encara que no resultin convincents per a les recurrents) i en aquesta situació no entren en el cànon de constitucionalitat que aquest Tribunal Constitucional ve aplicant de manera continuada.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal de les Sres. Regina, Sílvia i Agueda Riba Garcia, contra l'aute del Tribunal Constitucional del 13 d'octubre del 2010 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2010-13, 14, 15 i 16-RE.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de les recurrents, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 20 de desembre del 2010.

Pierre Subra de Bieusses Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

President

Vicepresident

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

Magistrat

Magistrat